

at nogle af de Broarbejder, hvis Udgifter vare calculerede af den i sin Tid nedfattede Commission, enten ere fuldførte eller nær ved deres Tilendebringelse, ikke enten i det Hele eller for en Deel uomgængelig behøver Forhøielsesafgiften længere, bør den ophøre eller modereres.

For at komme til fuldstændigere Kundskab herom, har Comiteen indhentet nærmere Oplysning om Havnekassens Status for indværende Aar; men, da det heraf fremgaaer, at Indtægterne ifkun med Indbegreb af Acciseforhøielsen kunne balancere med Udgifterne, samt da der efter Commissionsberetningen endnu forestaae saa betydelige Havnearbejder, foruden at Tidens Fordringer vel ville nødvendigjøre endnu flere, anseer tidnævnte Comitee det aldeles utilraadeligt, at den ommeldte Forhøielsesafgift ophører eller nedsættes.

Comiteen har navnlig henpeget paa Nødvendigheden af snarest muligt at indrette de fornødne Landingsbroer og Anløbssteder for de hertil ankommende Dampskibe, hvis Antal ved den forøgede Communication i alle Retninger hvert Aar forøges. Et saadant Anlæg vil imidlertid, naar det skal være hensigtsmæssigt indrettet og svare til de Fordringer, der nu med Føie gjøres til Indretninger af denne Art, kræve saa betydelige Omkostninger, idet der sandsynligviis i den Anledning maa foretages extraordinaire Opudringer, at Havnekassen ved sine ordinaire Indtægter og uden Forhøielsesafgiften umuligen vil være istand til at udrede samme. Ligesom Intet synes naturligere, end at Havnekassen ved en Forlængelse af Forhøielsesafgiften sættes istand til at foretage de nødvendige Foranstaltninger i Handels og Skibsfartens Interesse, saaledes holder Comiteen sig ogsaa overbevist om, at Rigsdagen, som ved de tvende foregaaende Leiligheder ikke har gjort nogen Vanskelighed ved denne Afgifts Forlængelse, saameget mindre vil modsætte sig en fornyet Forlængelse af samme, naar den erfarer, at Afgiften tildeels skal anvendes til et Foretagende af saa almindelig Nytte som det ovennævnte.

I Henhold til disse Comiteens Ytringer og i Overensstemmelse med dens Indstilling har Magistraten i Forening med Borgerrepræsentanterne derfor andraget paa: at den ved Loven af 29de Decbr. f. A. indtil Udgangen af Aaret 1851 paabudne 50 pCt. Forhøielse af den kjøbenhavnske Accise af Skibe og Varer fremdeles i et Tidrum af 2 Aar fra sidstnævnte Tid at regne maa bevirkes forlænt til Fordeel for Stadens Havnevasen.

Efter Alt, hvad der saaledes fra vedkommende Autoriteters Side er fremsort til Fordeel for Acciseafgiftens Bibeholdelse, finder Ministeriet ikke, at der for Tiden vil kunne være Tale om at ombytte den med en anden Afgiftsnorm, navnlig en saadan almindelig Skibs- og Bareafgift, som er foreslaaet i sin Tid af den ovennævnte Commissions Pluralitet, ligesom man ogsaa, med Hensyn til de betydelige Arbejder, der for det kjøbenhavnske Havnevasens Regning deels ere paabegyndte, deels endnu for Størstedelen forestaae, maa ansee det meget betænkeligt, om Havnekassen, ved at berøves endeel af sine hidtidige Indtægter, skulde komme til at savne de Resourcer, hvortil det kjøbenhavnske Havnevasen trænger, og som ikke synes at kunne tilveiebringes paa nogen mindre forstyrrende og alle deri Interesserede mere tilfredsstillende Maade, end ved endnu i nogen Tid at lade 50 pCt. Acciseafgiftsforhøielsen vedblive. Ministeriet har derfor ogsaa fundet det rettest at udvirke en allers høieste Resolution for, at der maa forelægges den nu sammentraadte Rigsdag et Udkast til en ny Lov om, at 50 pCt. Forhøielsen af Accisen i Kjøbenhavn af Skibe og Varer fremdeles skal oppebæres til Fordeel for det kjøbenhavnske Havnevasen i Aarene 1852 og 1853.